

MUSIKFORENINGENS

2^{den}

ABONNEMENTS-CONCERT.

Tirsdagen den 16. Februar 1864.

1. Haydn, J. Trio for Piano, Violin og Violoncel, i Es.
Poco Allegretto. $\frac{1}{2}$
Andantino. $\frac{1}{2}$
Allemande: Presto assai.
2. Hartmann, J. P. E. Sange med Piano af Ingemanns
«Sulamith og Salomon». (uimærket) 1.
3. Schubert, F. Andante med Variationer for 2 Violiner,
Bratsch og Violoncel, i D moll. 1.
4. Heise, P. Genoveva, Digt af Tieck, for Alt solo med
Piano. (ret smukt) $\frac{1}{2}$
4. Gade, N. W. Trio for Piano, Violin og Violoncel, i F
(1ste Gang.) $2\frac{1}{2}$ \div
Allegro animato. (meget godt)
Scherzo: Allegro molto. }
Andantino e } *la la la la la la la la la*
Finale: Allegro vivace.

MUSIKFORENINGENS

Sulamith og Salomon.

1. Salomon i Viinhaven.

Er du vaagen, Elskede! Favre stat op!
Kom herud, min Deilige! Vinteren flyede,
det ei regner meer; see, hver Blomst har Knop,
det blev Sommer inat, før det gryede!

Vore Turtelduer alt kurred i Lund,
der er Viinfrugtblomster med duftende Blade;
det er Sangens Tid, det er Elskovs Stund,
alle Fuglene quiddre saa glade!

Er du vaagen, Elskede! Due, min Lyst!
Lad mig see din Skikkelse, høre din Stemme!
du blev yndig skabt og med liflig Røst,
du min Fugl, som blandt Klipper har hjemme!

2. Sulamith paa Bjergstien.

Bort, bort! jeg vil flye,
jeg mit Aasyn vil skjule;
jeg vil flye til Bjerget, til Libanons Sky,
til Schakalens og Tigerens Hule.

Hvor er du, min Ven! —
O din Aand er bortfaret,
det er kun din Skygge her sværmer igjen,
kun din Herligheds Gjenfærd blev sparet.

Den Røst var ei hans,
det var Gjenfærdets Stemme;
det var ei hans Øines fredsalye Glands,
o hans Sjæl kan ei Sulamith glemme!

Jeg saae det — o nei!
var du midt blandt de Drukne?
var det dig, jeg saae paa de Troløses Vei?
o var før mine Øine udstukne!

3. Sulamith blandt Bjergpigerne.

Jeg besværges Jer, Piger,
jeg besværges Jer, Libanons Døttre smaa,
o siger mig, siger,
om I min Elskede saae!

Hvorfor flygter I bange?
jeg er syg, men af Kjærlighed, Piger smaa!
Stands ei Eders Sange,
siig mig kun, om I ham saae!

O I saae vist hans Øie,
det var kjærligt som Duens ved Bækkens Væld,
og Panden, den høie,
o den var stolt som et Fjeld!

O, I græde, Smaapiger!
hvorfor græder I, Libanons Døttre smaa?
O siger mig, siger,
om I min Elskede saae!

4. Salomon paa Høiene.

Din Deilighed glemmer jeg aldrig meer,
men dit Blik mig i Sjælen brænder;
endnu jeg din Gang over Bjerget seer,
dine Lemmers Skyggerids undflyer Kunstnerens Hænder.

Til Carmel mit Blik gjennem Taager foer,
til dit Hovedhaars Slør fløi Tanken, 2 +
din Høihed jeg mindes, hvor Palmen groer,
om dit Bryst jeg drømmer, hvor Druen svulmer paa Ranken.

Jeg trykker til Palmen mit hede Bryst,
og jeg kryster den modne Druer,
jeg drømmer endnu om vor Elskovs Lyst, —
o men aldrig slukkes i Sjælen Lynblikkets Lue.

Genoveva 3

mit dem Kinde in Gefängniss.

Schlafe, schlafe, mein Kind!
draussen geht der Wind,
die dicken Mauern Beschützer sind.
Dein Jammergeschrei
bricht mein Herz entzwei.

Dein lichter Blick
ist all mein Glück;
wenn ich dich tränke,
in deinem Auge mich versenke,
so verfliegen,
versiegen
die Bilder der Leiden,
und weichen
den Freuden.

Doch wenn ich gedenke,
dass du, meine Lust,
an Mutterbrust
verschmachten musst,
dann möcht' ich die Seele dein
in Küssen dir entziehen,
mit dir entfliehn
vor Gottes Thron zu sein.

Schlafe, schlafe, mein Kind!
bös' die Menschen sind,
lass uns sterben, o Gott, gelind!